

Incorruptibilis p̄ls ait. s. fīm intellegit. vñ pōt p̄ hāc uitā durare. alioq; in opib; cōtē platiue corporalib; nō laboram;. vñ magis l̄ b̄mōi opib; continue p̄sūlē possumus sicut p̄ls dic in. x. ethicoz. **A**d primū g° dicen̄ dū q̄ mod̄ contemplādi nō est idē hic t̄ i pa tria; sed uita cōtemplatiua dic̄ manē rōne caritatis i q̄ bz t̄ principiū t̄ funē. t̄ hoc ē qd̄ H̄eḡ dic sup̄ Ezech;. Cōtemplatiua h̄ic ir; i pit ut in celesti patria pficiat; q̄ amoris i gnis q̄ bz ardere inchoat cū ipsū quem amat uiderit i amore ipsius ap̄lius ignescit. **A**d secundū dicēdū q̄ nulla actio pōt diu durare i sui sūmo. sūmū āt cōtemplatiōis est ut attingat ad uniformitatē dīne cōtemplatiōis ue dic Dyo sicut s̄ positū ē. vñ t̄ si q̄tū ad bz t̄ cōpla diu durare n̄ possit: t̄n q̄tū ad alios cō templatiōis act̄ pōt diu durare. **A**d tertius dicendū q̄ p̄ls dic uitam contemplatiua ēē s̄ hoīem: q̄ cop̄it nobis fīm bz q̄ aliqd̄ diuiniū est in nobis. s. intellectus q̄ est icorruptibilis t̄ ipassibilis in se. t̄ iō actio eius pōt ēē diuurnios.

Einde confi derandū ē de vita actiua. et circa hoc q̄run̄ quatuor. p̄vtrū oia oga vtrū moraliū p̄tineat ad uitā actiua. 2° vtrū prudentia p̄tineat ad uitā actiua. 3° vtrū doctrina p̄tineat ad uitā actiua. 4° de diuurnitate uite actiue.

Ad primum sic pro cedē. Uideſ q̄ nō oēs actus vtrū moraliū p̄tineat ad uitam actiua. vita. n. actiua uidet consistere solū in his q̄ sunt ad alterū: dic. n. H̄eḡ sup̄ Ezech;. q̄ actiua uita ē panē esuri enti tribuere. t̄ in fine multis enumeratis q̄ ad alterū p̄tinet subdit. t̄ que singul̄ q̄busq; ex̄pediū dispensare. sed nō p̄ oēs act̄ vtrū moraliū ordinamur ad alios: s̄z solū fīm iusticiā t̄ p̄tes eius vt ex s̄ dictis p̄z. nō g° act̄ oīum vtrū moraliū p̄tinet ad uitā actiua. **P**. H̄eḡ dic sup̄ Ezech;. q̄ p̄ Lyam q̄ suſ it lippa sed fecida ſiḡt uita actiua q̄ dū occu pat i ope min⁹ uidet: s̄z dū mō p̄ v̄bū mō per exēplū ad imitationē ūa p̄xios accedit m̄tos in ope bono filios generat. hoc autē magis uidet p̄tinere ad caritatē per quam diligiū. us. primū q̄ ad vtrutes morales. g° uidet

q̄ act̄ vtrū moraliū nō p̄tineat ad uitam actiua. **P**. Sicut dictū est: virtutes morales disponunt ad uitā cōtemplatiua. sed dispō t̄ p̄fectio p̄tinēt ad idē. g° uidet q̄ vtrutes morales nō p̄tineat ad uitā actiua. **S**z dū ē q̄d̄ Isidor̄ dic in li⁹ de sūmo bono. In actiua uita p̄i⁹ p̄ exercitiū boni opis cūcta exhaustiū da sunt uitia: ut in contemplatiua iā pura m̄tis acie ad cōtemplādi dīnū q̄ p̄tineat: sed c̄ icra uitia nō exhaustiū nisi p̄ act̄ vtrū moraliū. g° act̄ vtrū moraliū ad uitā actiua p̄tinet. **R** dicendū q̄ sicut s̄ dictum ē uita actiua t̄ cōtemplatiua distinguūt fīm diversa studia boīum intendentū ad diversos fines q̄z unū ē cōsideratio vtrutis q̄ ē finis uite cō templatiue. alius āt ē extiō opatio ad quam ordinat uita actiua. manifestum ē āt q̄ i nīrū moralib; nō principalē q̄ritur contem platio vtrutis: sed ordinat ad ogādū. vñ p̄ls dic in 2. ethicoz q̄ ad vtrutē qd̄ scire parū: p̄t nihil p̄dest. vñ manifestum ē q̄ vtrutes morales p̄tinet essentialē ad uitam actiuiam vñ t̄ p̄ls in. x. ethicoz vtrutes morales ordēnat ad felicitate actiua. **A**d primū g° dic iō dī q̄ inf̄ vtrutes morales p̄cipua ē iusticia q̄ aliqd̄ ad altep̄ ordinat ut p̄ls p̄bat in 5. ethicoz. vñ uita actiua describitur p̄ ea q̄ ad altep̄ ordinat. nō q̄ i his solū: s̄z q̄ i his p̄cipali cōsistit. **A**d secundū dicēdū q̄ p̄ act̄ oīum vtrū moraliū pōt aliqd̄ p̄xios suo ex emplo dirige ad bonū: qd̄ H̄eḡ ibi. attribuēt uite actiue. **A**d tertius dicēdū q̄ sicut vtrū q̄ ordinatur in fine alteri vtrutis trāfit q̄d̄ in spēm ei⁹: ita etiā q̄n aliqd̄ uititur bis q̄ sunt uite actiue solū put disponunt ad cōtemplationē cōphenduntur sub uita cōtemplatiua. in his āt q̄ opib; vtrutum moraliū intē dūt tāq̄ scdm se bonis. nō āt tāq̄ disponētibus ad uitā cōtemplatiua: vtrutes morales p̄tinent ad uitā actiua. q̄uis ēt dici possit q̄ uita actiua dispō sit ad uitā cōtemplatiua.

Ad secundū sic pro cedē. Uideſ q̄ prudentia nō p̄tineat ad uitā actiua. Sic. n. uita contemplatiua p̄tinet ad vim cognitiuā: ita actiua ad vim appetitiuā prudentia āt nō p̄tinet ad vim appetitiuā: s̄z magis ad cognitiuā. g° prudētia nō p̄tinet ad uita actiua. **P**. H̄eḡ dic super Ezech;. q̄ actiua uita dum occupatur in opere min⁹ vi det. vnde ſiḡt p̄ Lyam que lippes oculos

hēbat. prudentia āt requirit oculos claros: ut recte iudicet hō de agēdis. g° uide ē q̄ pru-
dentia nō p̄tineat ad uitā actiuā. **P.** Pru-
dentia media est iter v̄tutes morales & itelle-
ctuales: s̄z sicut v̄tutes morales p̄tinēt ad ui-
tā actiuā ut dēm est: ita itellectuales ad cōtē-
platiuā. g° uide ē q̄ prudentia nō p̄tineat neq̄
ad uitā actiuā neq̄ ad cōtēplatiuā: s̄z ad me-
diū uiuēdi gen⁹: q̄o Aug⁹ pōt. i⁹ d̄ cui. dei
Sed q̄o ph̄s i. Ethicoꝝ prudentiā p̄-
tinēt dīc ad felicitatem actiuā ad quā p̄tinēt
v̄tutes morales. **R**° dicend⁹ q̄ sicut s̄ dic-
tū est id q̄o ordīnāt ad aliud sicut ad finem p̄-
cipue i moralib⁹ trābi ad speciem eius ad q̄o
ordīnāt sicut ille q̄ mechāt ut furet magis dī
fur q̄ mechus: bīn ph̄m in 5° ethicoꝝ mani-
festū est āt q̄ cognitioni prudentie ordinat ad
opatiōes v̄tuū moralū sicut ad finem. est
n. recta rō agibiliū sicut dī i 6° ethicoꝝ. vñ &
fines v̄tuū moralū sūt principia prudenti-
e sicut i eodem lib⁹ ph̄s dic: sicut g° dīcū est
q̄ v̄tutes morales i eo q̄ ordinat eas ad ge-
tem contemplatiōis: p̄tinet ad uitā contem-
platiuā. ita cognitioni prudentie q̄ de se ordīna-
tur ad opatiōes v̄tuū moralū directe p̄ti-
net ad uitā actiuā: si tñ prudentia pprie su-
mat fm q̄ ph̄s de ea loḡ. si aut̄ sujāt coius
put. s. apphendit qualēcūq̄ humana cogni-
tionē: sic prudētia q̄stū ad aliquā sui p̄tē p̄ti-
net ad uitā cōtemplatiuā fm q̄ **Lulli** dic i p°
de offi. q̄ acutissime & celeberrime pōt et
vidē uer⁹ & explicare rōnē. is prudētissim⁹ et
sapientissim⁹ rite haberet soler. **A**d primū
g° dicend⁹ q̄ opatiōes morales specificant
ex fine ut s̄ hitū ē. & iō ad uitā cōtemplatiuā
illa cognitioni p̄tinet q̄ finē b̄z in ipsa cognitione
veritatis: cognitioni āt prudentie q̄ magis b̄z
finē in actu appetitiue virtutis pertinet ad ui-
tā actiuā. **A**d secūdū dicēdū q̄ occupa-
tioꝝ rex facit boiem min⁹ vidē in rebus i
telligibilib⁹ q̄ sunt separate a sensibilibus i qb⁹
opatiōes actiue uite consistūt: sed tñ occu-
patio exterior actiue uite facit boiem magis
clare uidere i iudicio agibiliū: quod p̄t ad
prudentiā: tñ pp̄t expientiā: tñ pp̄ter mentis
attētiōem: q̄a ybi iſederis ibi ingenii ualeat:
ut **Salusti** dic. **A**d tertū dicēdū q̄ prude-
tia dī esse media inter v̄tutes intellectuales
& morales q̄stū ad hoc q̄ in subiecto cōnēit
cū v̄tutib⁹ intellectualib⁹. i maria āt totali⁹ con-
uenit cū moralib⁹. illud aut̄ tertū uiuēdi

genus medium est inter actiuam uitā & con-
tēplatiuā q̄stū ad ea circa q̄ occupat: q̄a qñz
occupat i contēplatione veritatis: qñz āt oc-
cupatur circa exteriora.

Ad tertium sic pro

ceditur. **V**ide ē docē nō sit acc⁹ uite actiuue
sed cōtemplatiue. **D**ic. n. **G**reg⁹ sup **Ezech.** q̄
viri pfecti bona celestia q̄ contēplari poterēt
frīb⁹ denūciāt eoꝝq̄ aīos in amore intime
claritatis ascendūt: sed h̄ p̄tinet ad doctrinā
g° docē est act⁹ uite cōtemplatiue. **P.** ad idē
gen⁹ uite v̄ reduci act⁹ & hitū: sed docere ē
act⁹ sapie: dic. n. ph̄s in principio methaph⁹.
q̄ signū sc̄tis est posse docere. cū g° sapia ī
sc̄ia p̄tineat ad uitā cōtemplatiuā: yide ē q̄ ēt
doctrina ad uitā cōtemplatiuā p̄tineat
P. Si contēplatio ē act⁹ uite cōtemplatiue
ita & oratio: s̄z oīo q̄ orat p̄ alio nihilomi-
nus p̄tinet ad uitā contēplatiuā. g° q̄ alīgs
vitātē meditatā i alteri⁹ noticiā p̄ doctrinā
deducat vide ē ad uitā cōtemplatiuā p̄tineat
Sed s̄ ē q̄ **G**reg⁹ dic sup **Ezech.** Actiuā
uitā ē panē esuriēt tribuē verbo sapie nesci-
entē docere. **R**° dicend⁹ q̄ actus doctrinē
b̄z duplex obiectū: fit. n. doctrina p̄ locutiōes
locutio autē est signū audibile interioris cō-
cept⁹. ē g° bonū obiectū doctrinē id q̄o est ma-
teria sīue obiectū intioris conceptionis & q̄s
tū ad h̄ obiectū qñz doctrina p̄tinet ad uitā
actiuā qñz ad contēplatiuā. ad actiuam q̄
dē qñ hō iterius concipit aliquā v̄itatē ut p̄
ea i extiori actione dirigāt. ad contēplatiuā
autem qñ hō interi⁹ concipit aliquā v̄itatē i
telligibile in cui⁹ consideratione & amore de-
lectat. vñ Aug⁹ dic in li⁹ de ver. do. Alīgāt si
bi p̄tem meliore. s. v̄te cōtemplatiue. uacēt
verbo inbīt doctrinē dulcedini. occupēt cir-
ca sciam salutē ubi manifeste dic doctrinā
ad uitā contēplatiuā p̄tineat. aliō uero obie-
ctū doctrinē est ex p̄te finonis audibil⁹. & sic
obiectū doctrinē est ip̄e audiēs & q̄stū ad hoc
obm̄ oīs doctrina p̄tinet ad uitā actiuam ad
quā p̄tinet extiores actiōes. **A**d primū g°
dicēdū q̄ auctoritas illa exp̄s loḡ de docri-
na q̄stū ad matiā p̄tē v̄sat circa consideratiōes
& amore v̄tatis. **A**d secūdū dicēdū q̄ hitū
& act⁹ colcant i oīo. & iō manifeste illa rō pro-
cedit ex p̄te matiē intioris cōceptiōis. instantiū.
n. ad sapientē l̄ scientē p̄tinet posse docere: i
q̄stū p̄t intiore cōceptū verbis exprimere

ad hoc q̄ possit alium adducē ad intellectū
vitatis. **A**d cū dicendū q̄ ille q̄ orat pro
alio nihil agit erga illū p̄ quo orat, sed soluz
erga deū q̄ ē intelligibil̄ veritatis: sed ille q̄ a
līū docet aliqd circa eū agit exteriori actiōe.
vñ nō est similis rō de viro q̄.

Ad quartuz sic pro

cedit. Videat quod vita activa maneat post hanc vitam. Ad vitam activam pertinet actus moralium virtutum ut deum est. sed virtutes morales permaneant per hanc vitam ut Augustinus dicit. i. 4. de trinitate. g. viii. videtur quod vita activa permaneat post hanc vitam. Ps. Docet alios pertinet ad vitam activam ut dictum est. sed in futura vita in quo similes erimus angelis poterit esse doctrina sicut et in angelis est. Videat quod unus alius illuminat purgat et perficit quod referatur ad scie assumptionem ut pater per prophetam dicit. 7. capitulo. celestes. terrarum. g. viii. quod vita activa permaneat per hanc vitam. Ps. Illud quod de se est durabilis magis videatur posse per hanc vitam permanere. sed vita activa videatur esse de se durabilior. dic enim Gregorius super Ezekiel. quod in vita activa fixi permanere possumus. in contemplativa autem intenta mente manere nullo valet. g. multo magis vita activa potest manere per hanc vitam quam contemplativa. Sed hoc est quod Gregorius dicit super Ezekiel. Cum prius seculo vita auferret activa. contemplativa autem hic scipitur ut in celesti priora perficiatur. Ps. dicitur quod sicut secundum dictum est. vita activa habet finem in exterioribus actibus quod si referatur ad genere contemplationis ita pertinet ad vitam contemplativam. in futura autem vita beatitudinem cessabit occupationem exteriorum actuum. et si quod actus extiores sint referentur ad finem contemplationis. ut. n. augustinus dicit in fine de dei dei. ibi vocabimur et videbimus. videbimus et amabimur. amabimus et querimur. et in eodem libro promittit quod ibi de finis sine fine videbitur. fine fastidio amabis sine fatigacione querendabit hoc munus. hic affectus. hic actus erit in oibus. Ad primum ergo dicendum quod sicut secundum dictum est. virtutes morales manebunt non finis actus quod habent circa ea que sunt ad finem beatitudinis. n. actus sunt finis et constituent genere contemplationis quas Augustinus in missis verbis significat per uacationem que est intelligenda non solum ab exterioribus tumultibus sed etiam ab interiori perturbatore passionum. Ad secundum dicendum quod uita contemplativa sicut secundum dictum est. principie consistit in contemplatione dei. et secundum ad hunc unus angelus alius non docet; gaue de Matthaeo. secunda de angelis pusilli

loꝝ q̄ sit iſerioris ordiſ q̄ ſep̄ videt faciem
patris ſic etiſ futura uita nullus hoīum aliuz
docebit deo. Iſ oēs videbimus eum ſicut
ti ē ut br. i. Ioh. 3. et h̄ ē qd̄ Jere. 31. dī. **Nō**
docebit vltra uir p̄imū ſuū dicēs. cognosce
dum. oēs. n. cōgnoscēt me a mīmo eoꝝ uſeq̄
ad maximū. Iſ de bīs q̄ p̄tinēt ad disp̄ſatio
nē mīſterioꝝ dei. vnuſ angel⁹ docet aliū pur
gādo illūſiando et pſiciēdo. et Iſ h̄ h̄t alīq̄ ū
uita actiua qd̄ diu mūd̄ durat ex h̄ q̄ admi
ſtratiō iſerioris creature intendit qd̄ ſiḡt p
h̄ q̄ Jacob uidit angelos i ſcala ascēdetes q̄
p̄nent ad cōteplatiōem et dēſcēdentes qd̄ p̄n
ent ad actionē. Iſ ſicut dī Greg⁹ 2.º moral. n̄
ſic a dīna viſione ſoris exēuit ut int̄ne cōte
platiōnis gaudiis priueat. et iō in eis nō diſti
guif̄ uita actiua a cōteplatiua: ſicut i nobis
q̄ p̄ opa uite actiue ip̄edimur a cōtempla
tione. nō āt p̄mitit nobis ſilitudo angelorūz
q̄tū ad administrationē iſerioris creature q̄
nobis n̄ cōpetit fm̄ ordinē nature nře: ſicut
cōpetit angelis. Iſ fm̄ viſionē dei. **A**d tūi
dicendum q̄ durabilitas uite actiue in ſtatū
p̄tī excedēs durabilitatē uite cōtemplatīve
nō p̄uenit ex p̄prietate vtriusq̄ uite fm̄ ſe
ſiderate: ſed ex defecu nostri q̄ ex corporis q̄
uitate retrabimur ab altitudine cōteplatiōis
vn̄ ibidē ſubdit Greg⁹ q̄ ipſa ſua infirmitate
ab imēſitate tante celſtudiniſ repulſus ani
mūs in ſemetipſo relabitur.

Einde consi

Uderandū ē de cōpatiōe nīte
actiue ad contēplatiū. Et
circa h̄ querūt q̄tuor p̄
que sit potior uel dignior.
2° q̄ sit maioris meriti. 3° vtrū uita contēplatiū
tiua impediatur per actiua. 4° de ordine
utriusq;.

Ad primum sic pro

ceditur. Vide q[uod] uita activa sit potior q[uod] contemplativa. Q[uod] n[on] est melius uide e[st] hoc
rabilitius & melius ut p[ro]bs dic in 3° topicis s[ed] uita activa pertinet ad maiores. s. ad prelates:
q[ui] sunt in bonore & p[re]te constituti. vñ Aug[ustus] dic 19° de ciui. dei. q[uod] in actio[n]e nō amadus ē
honor in bac uita siue potetia. g[ener]o uide q[uod] vi
ta activa sit potior q[uod] contemplativa. T[er]ps. i
oib[us] b[ea]tibus & acib[us] p[ri]nceps pertinet ad potiores
sicut militaris sancti potior h[ab]ebit frenorum